

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
21 У 13197/16
10.09.2018. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и Слађане Бојовић, чланова већа, са судским саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ... – ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Ђорђе Протић, адвокат из Београда, Грачаничка бр. 7, поднетој против туженог Градског већа града Београда, ради поништаја решења туженог, број: 344-876/16-ГВ од 01.09.2016. године, у предмету дозволе, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Секретаријата за саобраћај Градске управе града Београда - Дирекције за јавни превоз, IV-08 344.01-67/16 од 08.06.2016. године. Наведеним ожалбеним решењем одбијен захтев тужиоца за давање одобрења за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији града Београда, због тога што не испуњава услове прописане Одлуком о ауто-такси превозу.

Тужбом поднетом Управном суду дана 22.09.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је првостепени орган одбио захтев тужиоца за давање одобрења за обављање делатности ауто - такси превоза путника на територији града Београда, сагласно одредби члана 8. став 1. тачка 8. Одлуке о ауто - такси превозу ("Сл.лист града Београда" бр. 57/13), иако тужилац испуњава све законом прописане услове. Сматра да је одлуком којом је одбијено

тражено право због неиспуњења услова из члана 8. тачка 8. наведене одлуке, повређено његово Уставом зајемчено право на рад из члана 60. Устава Републике Србије, којим је прописано да свако има право на слободан избор рада, те да су свима, под једнаким условима, доступна сва радна места. Наводи и то да прописивање услова – постојање слободног места за такси возило, представља грубо прекорачење члана 36. Закона о превозу у друмском саобраћају, којим је дато овлашћење граду да пропише ближе услове за обављање ауто - такси превоза и члана 20. став 1. тачка 13. Закона о локалној самоуправи, којом град преко својих органа уређује и обезбеђује посебне услове и организацију ауто - такси превоза путника. С тим у вези Закон о превозу у друмском саобраћају не прописује могућност ограничавања броја такси возача, јер би таква законска одредба била супротна Уставу, при чему је и за раније важећу Одлуку о ауто - такси превозу ("Службени лист града Београда", број 12/02, 5/03, 14/04), која је такође прописивала могућност ограничења такси возача на територији града Београда, утврђено да није у сагласности са Уставом и Законом, са образложењем да се не може ограничавати број лица која могу обављати ауто-такси превоз на територији града, јер се тиме ограничава слобода предузетништва (чл. 34. Устава), право на рад, слобода рада и слободан избор занимања (чл. 35 Устава), као и ограничава слободно и под једнаким условима обављање привредне и друге делатности (чл. 57. Устава). Стога тужилац сматра да доношење појединачног управног акта, применом одлуке која је у супротности са важећим законом, представља неправилну примену материјалног права и представља незаконит рад органа управе. Поред наведеног, тужилац указује на то да ни првостепени ни другостепени орган управе ниједним доказом нису поткрепили тврдњу да је на дан подношења захтева тужиоца, постојећи број такси возила на територији града Београда износио 6361. Тужилац је такође навео да је кабинет председника Владе дана 23.03.2016. године донео "Протокол" којим је одређеном броју лица која поседују оверени препис тог акта Владе омогућио да обављају делатност ауто-такси превоза путника на територији града Београда, иако су њихови захтеви за давање сагласности за упис у такси регистар одбијани из разлога непостојања слободног места за такси возила, односно из истог разлога због кога је тужиоцу ускраћена могућности да се бави овом делатношћу, чиме је по његовом мишљењу, тужилац стављен у неравноправан положај са наведеним лицима. Са напред наведених разлога, у тужби је предложено да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи и у спору пуне јурисдикције усвоји захтев тужиоца на начин како је то наведено у петитуму тужбе или да тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 45.000,00 динара, и то за састав тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 25.000,00 динара, као и на име судских такси за тужбу и одлуку у износу од 20.000,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу

одредбе члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Тужени орган је, у поступку по жалби тужиоца, закључио да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним решењем одбио захтев тужиоца за давање одобрења за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији града Београда, сагласно чланом 36. став 1., 2., 3. и 4. Закона о превозу у друмском саобраћају ("Службени гласник РС", бр. 46/95...68/15), члана 5. став 1. и 2. и члана 6. став 1. и 2. Одлуке о ауто-такси превозу ("Службени лист града Београда", бр. 57/13) и тачке 2. и 4. Програма потребе за ауто-такси превозом у граду Београду за период од 01.01.2015. до 31.12.2019. године ("Службени лист града Београда", бр. 95/14). Ово јер је увидом у списе предмета утврдио да је тужилац поднео захтев за издавање сагласности о испуњености услови за обављање делатности ауто-такси превоза за физичко лице дана 21.01.2016. године, да је постојећи број такси возила на дан подношења захтева износио 6361, а да је Програмом потреба за ауто-превозом за град Београд за период од 2015. до 2019. године предвиђено 5000 такси возила. Стога, давање одобрења за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији града Београда није могуће, јер тужилац не испуњава услов предвиђен чланом 8. став 1. тачка 8. Одлуке о ауто-такси превозу, односно не постоји слободно место за такси возило, у складу са Програмом из члана 5. став 1. те одлуке. У образложењу оспореног решења, тужени орган је навео и то да се у конкретном случају не може применити ни тачка 4. наведеног програма, јер тужилац не испуњава услове у складу са одлуком Уставног суда Републике Србије, I.Y-53/04 ("Службени гласник РС", бр. 90/05), с обзиром да је захтев за остваривање грађеног права поднео дана 21.01.2016. године.

Одредбом члана 36. став 1. Закона о превозу у друмском саобраћају ("Службени гласник РС", бр. 46/95...68/15), прописано је да општина, град и град Београд, прописују ближе услове за обављање ауто-такси превоза, а ставом 2. тог члана да општина, град и град Београд, у складу са саобраћајно-техничким условима, доноси Програм који дефинише оптимално организовање ауто-такси превоза. Према ставу 3. тог члана, саобраћајно-технички услови из става 2. овог члана дефинишу се у петогодишњем планском периоду, а на основу карактеристика превозних захтева – вожњи које обављају стручне организације.

Одредбом члана 1. Одлуке о ауто-такси превозу ("Службени лист града Београда", бр. 57/13), прописано је да се том одлуком ближе уређује обављање ауто-такси првоза путника на територији града Београда, а чланом 5. став 1. те одлуке да у оквиру петогодишњег планирања потребе о јавном превозу путника на територији града Београда, планира се потребан број такси возила и доноси Програм потреба за такси превозом (у даљем тексту: Програм), у складу са законом.

Тачком 1. Програма потребе за ауто-такси превозом у граду Београду за период од 01.01.2015. до 31.12.2019. године ("Службени лист града Београда", бр. 95/14) прописано је да у оквиру планирања потреба у јавном превозу путника и ствари у граду Београду за период од 01.01.2015. до 31.12.2019. године, тим програмом се утврђује потребан број такси возила, чијим радом се задовољавају потребе за ауто-такси превозом у Београду, а тачком 2. да у оквиру планираних потреба града за такси

превозом из тачке 1. тог програма, утврђује да је за период од 2015. до 2019. године, потребно 5000 такси возила.

Полазећи од наведених одредаба Закона, Одлуке, Програма и изнетог чињеничног стања у овој управној ствари, Управни суд налази да је тужени орган правилно оспореним решењем, које је донето у поступку у којем није било повреда правила поступања од битног утицаја на решење ове управне ствари, одлучио када је одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, јер и по оцени суда, из чињеничног стања и доказа у списима предмета произлази да је правилан закључак туженог органа да је у поступку који је претходио доношењу ожалбеног решења правилно утврђено да не постоји слободно место за такси возило предвиђено Програмом потреба за такси превозом за 2015.-2019. годину, на територији града Београда.

Управни суд је ценио наводе тужбе, па налази да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се овим наводима указује на несагласност одлуке, као општег акта, са Уставом и законом, што не може бити предмет оцене у овом управном спору, у коме се одлучује о законитости појединачног акта, већ може бити предмет оцене пред Уставним судом, по поднетој иницијативи за оцену сагласности конкретног општег акта са Уставом и законом. С тим у вези није од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења ни позивање тужиоца на Одлуку Уставног суда Србије, IУ.бр.53/04 („Службени гласник РС“, бр. 90/05), којом је утврђено да одредбе члана 6. став 1. тачка 7. и члана 11. став 4. Одлуке о ауто-такси превозу („Службени лист града Београда“, бр. 12/02...5/03 и 14/04), као и одредба тачке 3. Плана потреба за ауто-такси превозом у граду Београду у 2005. години („Службени лист града Београда“, бр. 38/04) нису у сагласности са Уставом и законом. Наведена одлука Уставног суда односи се само на лица о чијем захтеву је одлучивано применом наведене одлуке града Београда, за које је наведеном одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности са Уставом и законом, а не и на тужиоца о чијем захтеву је одлучивано применом одлуке за чије одредбе није утврђено да нису у сагласности са Уставом и законом, а о чему су дати правилни разлози у оспореном решењу. Такође, по оцени овог суда, неосновано се наводима тужбе указује на то да ни првостепени ни другостепени орган управе ниједним доказом нису поткрепили тврдњу да је на дан подношења захтева тужиоца, постојећи број такси возила на територији града Београда износио 6361. Ово стога што из прегледа стања у бази ИС такси службе Секретаријата за саобраћај – Сектора за ауто-такси превоз, које се налази у списима предмета, произлази да је на дан 21.12.2015. године, као дана подношења захтева тужиоца, постојећи број такси возила на дан подношења захтева износио 6361. Суд је такође ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су они без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

Са наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео на основу

одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, као и на основу одредбе члана 151. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), која се у управном спору сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, а имајући у виду успех тужиоца у управном спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.09.2018. године, 21 У 13197/16

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AM/AM